

11-2.

4

pressa en un acte y en vers.

original

de

GUAN LS' GOSSOS LLADRAN....

1099

Anton Saltiveri.

Acte unich.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten word, possibly "Empire".

Vertical handwritten text on the left side of the page.

Vertical handwritten text in the middle of the page.

Vertical handwritten text on the right side of the page.

Horizontal handwritten text at the bottom left of the page.

Horizontal handwritten text at the bottom center of the page.

QUAN LOS GOSSOS LLADRAN. ~

=

Pessa en un acte y en vers, original
de

Anton Salvateri

1885.

PLAN FOR 2020-2021

==

1. To improve the quality of the work

etc

2. To increase the productivity

10/10

Repart.

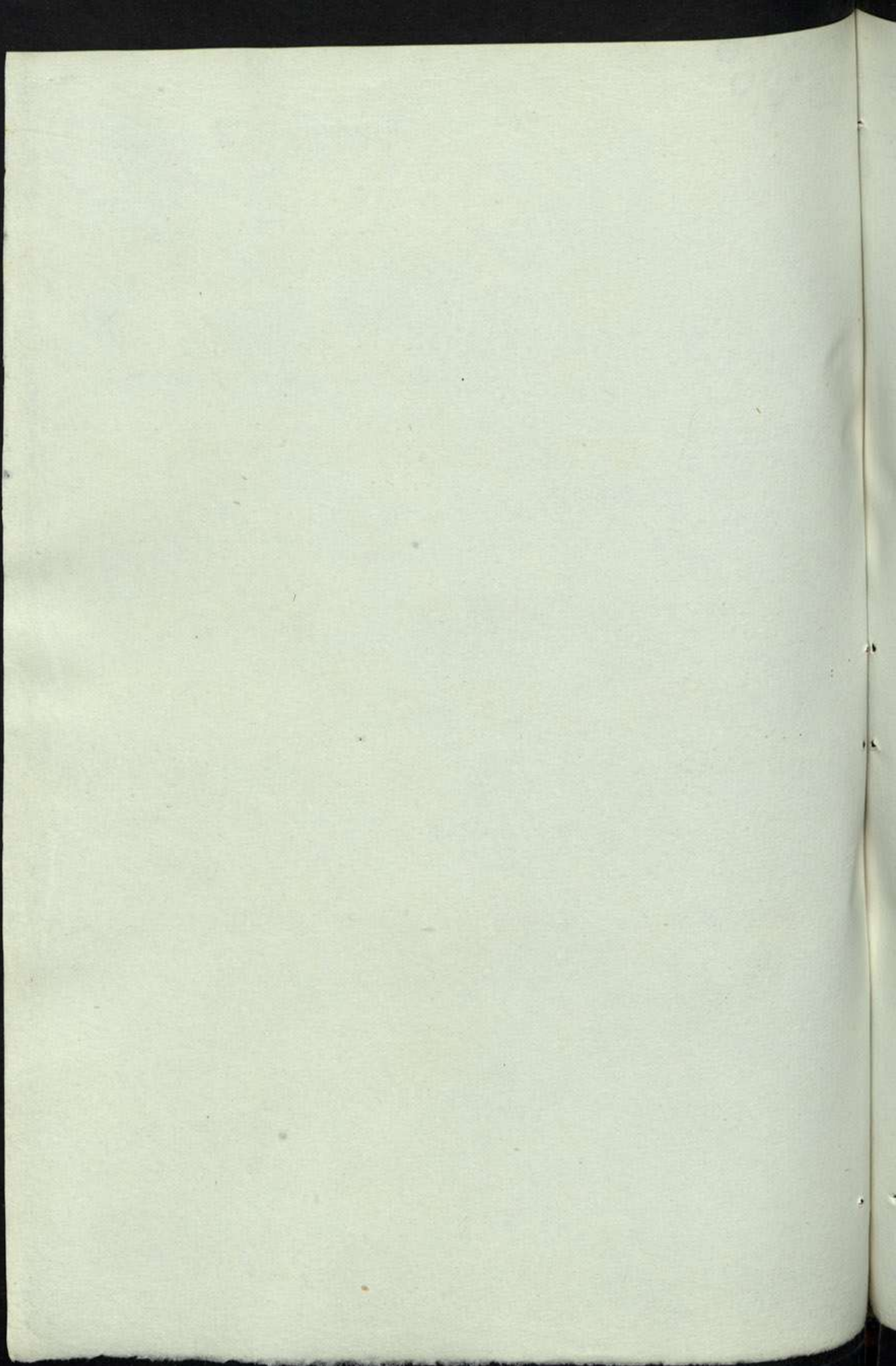
Vicenta

Olivia

Juan

Luis

Falio

Acte inici.

La escena representa una sala menjador d' una fonda. Porta principal al foro, y altres portas laterals. Una taula al mitj, cadiras, etc. A gust del director.

Escena 3^a

Yau.

(enrolant la taula ab un tovalló.)

Gau. Alsa, fora, gent menuda.
vaya quin parroquians!
pujan de pens a la taula,
tant si li ha com no li ha fanch,
y aqui soch perquè li vingut,
si volen dèume menja.
Si la vida del fondista
es un aburrimient gran.
Si no fos el gat per llebra
y algun altre engany que li ha,
ay pobret! ja lo planyeria...
pero ara som al ball
y hem de ballà, no li ha mes.
Bueno, tot ja està espolsat.

Escena 2^a

Dit y Vicenta.

Vi. Fat!

Jan.

(Veyentle)

Fat!

Vi.

qui ets dolent!

Jan.

qui jo?

Vi.

Te'n vas de la meua Vora

Jan.

Ode, dona, si; era aqui fora
ya teus celos?

(Ab postura)

Vi.

qui, jo? no.

Gau. Veuràs, tu ha còps que qui sab
Es que mira, ab un gelor
diuhèn d' un mal ferne or.

Vi. Qu?

Gau. A tu no te n' fava cap.
Ay, mona!

(tocantli le caro)

Vi. Mico! que vols?

Gau. Vaya mis tractes mes pulits.

Vi. Noy, noy! com allargas diti!

Gau. Y que no veus que som sols?

Vi. Sempre estai per fe posturas

Gau. M' recordau temps aquells.

Vi. que vols di?

Vi. Ga's vritat que com mes velh-

Jan ; que vols di?
Mes criaturas.

Vi.

Ga. Així i'hi poguèi torná.
pro, pert la naturalera,
'ns falta la lleugeresa
per poguèi torná a balli

Vi.

Ga tem ralis : ja es vritat.
Ay senyó ! com disfrutaba.

(ab goig)

Ay Jan, no me in recordaba,
se ni agafa l' estufat.

Jan

Corra.

Vi.

Torno desseguida
Adios, prenda.

Jan.

Aden, salada ;

ay. cor dolc com el prouceim
Vi. ay, senyo! tu ets un gamatsiu
de bondat.

(se'n van)

Jau

Ye, Ye! que m'agrada.

Molt diuheu tenir una ditxa
quan teneu la muller bona.
qui demana nullo dona?
si aixo es una ditxa y nitja.

Elvira entra precipita-
dament y de seguida i
pro a envalonar ab algo
de misteris ab en Jau.

Scena 3^a

Jan, Elvira, lugo Vicenta.

El. Deu lo guard.

Jan Vol sopà?

(abb cantarello)

El. No,

Corri! corri!

(abb miteri)

Jan. Corro! corro!

(no enterant)

El Vostè potse 'l meu socorro.

Ja L' seu socorro ser jo?

En aquest moment ent
Vicenta y s' deté al veure
aquell minteri.

Vi (Qui serà aquella fulana?)

El. Un cuarto per amagar-m.

Ya. De, pero podrà explicar-m.

Vi (Que diantre li demana?)

El. No m' detingui ni un moment
convé amagar-me y res mes,
després---li diré després---

Ya. Donchs vingui; entri corrent,

(Entran diu)

Vi Y se'n van a diu tots dos.

oli. y ella molt baix parlaba

si goser, també hi entraba.

lo meu caràcter gelós
 sempre m'he de fer pati
 veyam que fan.

va per nivar y entre

lluis molt precipitat)

Escena
 Vicenta Lluis.

Lluis.

(ab molt misteri)

Deu los guard.

Corri, sino fora tart. -

no te cap cuarto per mi?

Vi.

Aqui no deixem diners

Lluis.

Dona, no; una habitacio'

que pugni amagar me jo
ja li diré perquè es
no pensi mal però corri

Vi. Ja veurà: que vol que digui?
Mii Be, dona sigui'l que sigui,
es molt forços que m' socorri.

Escena 5^a

(Dits y Jan.)

Jan

He sortit y al veurem

tant atrefegats se dete)

(y ara! que fan la dona
y aquell mosquit? Vigilem.)

Vi La que deiparli podrém

es aquesta.

Hu. De ja es bona
per amagar-me.

Viu. Donchs vingui

Hu. Corri perquè porto pressa.

y està amagat m'interessa

Yau. (No se qui fa que m'contingui.)

Vi. Entri y se la mirarà

Hu. Entra, donchs.

Vi. Es espaiós:

(se'n van los dos)

Yau. Y se'n van los dos... tots dos...
jo aijò no ho puch aguantà,
que faig, ay! primè l'honor.
vigileu: quinas franqueras!

cap à las devar velleas. . . .

Và per entrar al cuato
had hi ha vicenta y
mit pe'l foro falò ab un
cistell al cap ple de ver-
dura.

Escena 6.^a

Jan Falò.

Ja. Aty corri, Jan per favor.

Ja. Ab que vols?

Ja. Vatura ne'll'.

ah, si ho se may mei m'agafau.

Seus sabè com se ni aïpafan
vuit o deu ous del cistell
tot lo clatell ne duchi plè.

Jan. Y donchs qui has fet bordegas?

Ja. No me t'han amagat pas,
no ho cregui, no.

Jan. Donchs que
ha estat? Cosas te vas.

Ja. Me vas?

Com primè -ls ous he comprat
ya rota eran i han trencat
luego ab el pes de la sebas.

Jan. Veig que no s'unt la Vicenta

Ja. (Impacient)

Esty miri. tot el meu cos
d'aquet such tant llepinon

es ple, quina enganyamenta

Jan no l'escolta. fals
se aipuga ab un draps
lo clatell.)

Jan. Be, y'l gasto com ha anat?

Ja. Si vol cantarem per parts,
mes com los preus son tan car
dona... que tot s'ha gastat.

Jan. Com s'enten?

Ja. Cla! No ho ha entès
gastat!. be es prou català,
li diguis en castellà.

Jan. Pero has gastat tants diners

Ja. Miri, home,

Jan. Si, aviam.

4a Dotze vals de las costellas
perque totas son d'aquellas...

5a Casetra.

4a y veu, l' enciam
vint quartos.

5a. (Ab desdeny)

No mes ayó
per vint quartos? Ay, ay, ay.

4a. (cruent.)

Per xo no hi vuy anar may.
vorté ho vol barato y bi.

y que m' donguin forsa encara

5a. Be, digas.

4a. (pensant un rato.)

y l' enciam.

Jan.

Präjit.

No!

Si t'has contat.

Ja-

te ralió.

Jan

fa

que no passin moros ara,
'ls ous, los veu? a sis rals:
las sebas, cada manat
à cinch.

Jan.

Com t'han acanat!

fa.

que ni han acanat es fals.

(marcantlio)

y entre als y julivert.
arròs, fideus y cervells,
després.. quatre pens

d'aquells de tocius, un meló ver

Deu palpissos, set pedrès
y altres cosas que he comprat,
resulta que si' non gartat
tot el resto dels diners.

Jan. De, home, t'explicas be.

Com hi ha mon no m'ho pensaba,
contant qui enterat estaba
y al cap de vall no se rí.

Ja. No li puch pas dir mes clà.

Jan. Ues espès deus volque dir,
per haben de conta així
tan se val no comensa.

Ja. De, be: ahont vol que ho deixi?

Jan. Quina pregunta mes fera,
a sobre la calaixera.

(ab mofa)

Ga. Allá và, després no's queixi.

(và per fer ho)

Gau. Aturat, cap vert, l'ont vàs?

fa. Ay, ay' à fi'l que m' ha dit.

Gau. I ho fariao?

fa. tot requit.

Gau. Ho de tot 't veig capàs.

portatuo à la cuyna ves.

Atra à la cuyna. ay, ay, ay.

vaja, no m' entendrem may

aviat no 'l creurè en ves

(sen và.)

=

Escena 7^a

Jan.

Jan. Veig que triga molta estona
 que diantre deura se?
 Com el mon tant se corromp,
 qui sab! Ella ve. veurém.

Escena 7^a

Jan y Vicenta.

Vi (ola, ell ja es aqui: veyam,
 si lo d'aquella sabré.)

Jan. Sembla que surt pensativa =
 dissimulo, valdra més.

ola: hi nã una forastera.

Vi. Donchs també hi hà un forastè.

Ja De debo?

Vi. És en quiet cuarto.

Ja. Donchs jo la tinch en aquest.

pues que fas que no'l serveixes.

Vi. Crech que no vol perdre res.

Y tu, que fas?

Ja. Oh! jo respiero

que in evidi.

Vi. Què't evidi? (Be.

algo ha cantat, pero in sembla

que'l. millò no in sabrem res.

Jan. (Ricara com ho ha dit:

peruso potsi malament.

Vi. Ya parlaré ab la fulana.)

Ja De prou que parlaré ab ell.)

Vi Me'n vaig a la cuyna, Jan.

Jan. Com coneguin

Vi. Si vols res---

Jan. Ja't cridaré.

Vi. (Donchs, adios.)

Adipis que'l vegi dintret
entro jo en l'cuarto d'ella.
(y tot ho sabré del cert.)

(un vò)

Escena 9.

Jan.

=

Jan. Que fer! Ja qui ave estich sol

me'n entro a diu ab aquet.
Com si ha de fe'ls ulls grossos
cuipin lo que vol sabre.
(sen va.)

Escena 10
falo, lugo Vicenta.

fa.

(sent ditret.)

Diu la mestressa si vol
ana a la cuyna, perqui
ni ha dit que'l ajudaria

(observa que este vol)

ja'. ja'. ja'. Mare de Deu!
si no hi ha ningun, y ara

jā li dirè que no hi es.
Mestressa.

V.

(cridant)

que vols?

(de dins)

fa

que l'amo
no hi es.

Vi.

Caran! serà cert?

(sortint)

Adipò es qui es dins ab ella.
no t' moquis, hi entro corrents.

Escena II.

falo luyó Jan y Huis.

fa.

Entre l'amo y la mestressa,

que perceent ronds caps verts
já acabau de marejar-me.
Ara veig que l'amo ve.

Jan Que hi ha, falò?

fa. La mestressa
l'demanaba...

Jan Ves diris

fa. Eita be. (Sembla un ninot
que 'l'extiriu ab un fill.
D'aquí aquí, ves que no't mogues
y després, verteu d'aquí...)

Licença 12.

Jan. Ahui.

=

Huin.

Si senyó, la meua pressa
 es tant sols perquè en lo tren
 que hi vingut jo de Mauresa,
 y en l' meu cotxe - per cert
 hi havia una nena hermosa
 que estava en lo frente meu
 quant un subjecte antipatic.
 y per cert no gens cortès,
 volia ab la dita noya
 abusar continuamente,
 ella sola la pobreta
 no gosaba a dirli res
 mei jo que tan hi notat
 aquell continuo torment
 hi prei par y a n' el jove

li he dit... que se jo que!
y el fulano que a la cuenta
deu se un pumpe y no res mes
si ha enfadat de tal manera
que se in tren un gabinet
dihent ab cara tremenda
saltant del tren ja un veurien
Yo al arrivà a Barcelona
com tot hom nauria fet,
perque no introbi ni correo
y vich cap aqui correus
y per po ni ha estat le cause
de que qui dius me figues.

Ja Pero ara ja deu se fora.

Hui De ser molt lluny ja te temps.

Ja. Si qui ha estat un compromís.

Donchs, y la noya hont es?

Hui. Oh. no ho se: jo he procurat

fugi, hi anaba la pell.

Ja. Potsi era una noya jove

que porta un vestit rojenc

y una mantellineta---

Hui. Eco-li-qua! aquesta es.

(Rapit)

que la coneix?

Ja

y tal home,

Si es aqui a casa.

Hui

Potsi.

(alegre)

Ja Caran! no potsi, no, qui es.

Uui. Atipis donchs ja us trobareiu.

Honue, sab qui a mi m'agrada.

(baia)

Ja. Qui, jo?

(apantats)

Uui. No, honue, vorté?

Ja. No soch pas de desprecia.

Uui. La fulana que parlem.

Ja. Atipó ray, donchs, la demana

Uui. Oh! la demana, ja no crech.

pero, y l'esperit?

Ja

qui es.

esperitita vorté?

No vingui pas a fer cosas.

(espantat.)

Mui No, home, no, no no entent?
vuy di, cor per demanarla.

(Oducauto)

Sen volguer cuydar vosti.
Home, a mer d'apreciarli
li faria un cresudet...
regalo.

Jan. (No es mal negoci
obrim l'ull.)

Mui S'hi pensa bi,
y si acas pot ferla meua
potser tot li guanyarciu.
perdi cuydado. Pro calli

Ja qui ella sut ab ma nulli.

Escena 3.

Dits, Vicenta y Elvira.

Hui. Es ella! No veu qui es maca!
(a Gan.)

El. Que veig! Ven't jove aquell
es'l que jo li parlaba.
(a Vicenta)

Vi. Ha vingut a detras seu.

Hui. Senyoreta, veig que al fi
ja's veu llibre.

El. Es vostè
l'jove qui anaba al tren.

ab mi?

Mi.

Si, vaja, l' mateix

Si en jo res jo puch servir-la...

Q. Gracias: igualment vostè.

Mi

(A Jan)

tinch d' arreglar algunes coses.

que in donarà un martellet

per lo pauny de la maleta?

Jan

N' hi ha un al quarto mateix.

Mi

Donchs farà'l favor dispensar

(A Elvira)

Q. No fassi cap compliment.

Mi. Com me va molt mes m' agrada.

Jan. (Crech que'l negoci ja es fet.)

Jan u van Mi y Elvira se

dirigeu en moltes mirades?

Escena 14.

Vicenta, Elvira.

El. No ha reparat com miraba?

Vi. Oh els ulls oberts?

El. Oh! no:

jo vuy dir ab l'intencio

Vi. Oh! oh aixo no m'hi ficaba

El. Sembla que es un bon picot
no li sembla?

Vi. podria se
A mi m'hi sembla que ab vostre
hi esta mitj engrescadot.

El. També m'ho sembla.

Vi. Una cosa

podria fe.

El. que?

Vi. Dona, l'prova.

El. Sapigües que fos un jove
tal qual: mes una no gosa
corran tant, espaturchius
avuy dia.

Vi. Ya ho pot di
li acàs dependis de mi..

El. Oli pot ser si qu' es així
Bartant m'hi podria fe,
vostè và, li envalona.

y quan menos se'n adona
jà li sab'el seu parè
si ho vol compendre?

Vi.

No, ca!

Vol di'?

El.

Dusca una ocasió
li farè un regalo bo.

(Abredució)

Vi. (No s'ha de deipà escarpá.)

Donchs ja es fet, jo parlare
ab ell y voste descansi

perqui lo que jo no alcançi
ningu ho tindrà

El.

Ja ho crech.

Mentres, una carta escrivu

als meus pares, jo la deixo.
 Vi. y jo l'encàrrech cunpleixo

El. Passiobé

(sen va.)

Vi. Si: igual li dich

Escena 15^a

Vicenta.

Vi. Jera aiqó negoci fet,
 jo l'emprendi y fent ho aiqí
 com que jo hi tindri el negoci
 Tant si es ó no bon partit

podrà ser que dels dos pueres
 jo llepi. En Jan ve en aquí.

Escena 16.

San Vicenta.

San. Hola, ja has parlat ab ella?

Vi. Y tii, ja has parlat ab ell.

San. Sembla que no es mal subjecte.

Vi. Ohi y ella, Deu ni dovet.

San. (Si ara se in anei a dius
venvein si l' allunyari.)

Vi. (Si ell se in anei, burraugo!
M' fa mes nosa!)

San. Be, be,

que te in tornar a la cuyna?

Jo potser surti un moment
 Si. (Abriu qui ell sigui fora,
 que per en falò no sabré,
 pe'l qual jo fare espriarlo,
 vrich y ariu partari ab ell.
 (se n va)

Escena 17.

Jan.

(mirant-se)

Jan.

M' deixa sol cossos al bulto,
 entro al cuarto y tot seguit
 lo d' aquell jove declara
 esperant que m' donqui l'oi,
 vaig conquista a la Vicenta

be in conquntaria mil.
que veigl' Cap a qui ella ve,
Apa, Gau, valor y pit

Escena 18.
Uliva, Gau, luyo falso.

Ul. Escolti.. -

Gau. Qui ha d'ercolta'
es vostè o la meua boca

Ul. Puer digni si es que li toca.

(Admirada)

Gau. Vostè sab qui es estima?
obipri no in digni que no
si es que vostè li consent.

Hi nà qui'l seu pensament
li dedica ab afició.

Per voste' esta suspirant,

si, si, per voste' delira,

y de voste' espera, si, Ulvira

que tambie farà altre tant.

que li donarà aquet goig.

Fels.

(trayent lo cap.)

Y ara, nostrany, que te?

Da, bà, ja ni esperarè.

(San Ja portura i Ulvira)

Calla, potsè i torna boig!

San.

Vuy dir que'l correspondrà,

que vortè li darà un si
fent-me molt ditpos' a mi,
Cent, Elvira, que ho fara?

El. Pero Joan?—

Joan. No, mes baixet.

No cridi que ningú hi senti.

El. Pro, que vol?

Joan. que m'acountenti,

ja quedará de secret.

Ja (Si la mestressa ho sentia
quina cura que li faria
si li vaig a di...)

Joan.

Estipis

ningú sabrà l'que aquí passa
vortè i arregla y... m'entent.—

El. Yo...

Yau. Ya in ven' l pensament.

El. Yo crech, que si, hasta massa.

Yau. (No li diré pas qui es.

per podè no perdrelho tot)

El. (Segons veig, aquest vellot
se'n declara.)

Ya. que diu puer!

El. que jamay semblant, accion
ne faig de serio ni en broma,
sabent à mes qui es un home
que tingui obligacion

Yau. (pot se'n tè y no ni ho ha dit)
pero, donca, no en ve d'extrany
avuy dia al cap del any

en passant.

El. Be, bon profit

y no in busqui mei l'cor.

Gas. (Malo! malo!) temps vindrà
que voste li consentirà.

Cregui, quant i estimau dos
sembla que i estan al cel
paraulas dolcas...

El. De, prou.
torno a dir.

Gas. (Dente aquest ou.

Aquell que ja te la mel
a la boca que li dirè
Miri.

El. Cap mes paraula

no escolto. (Lo gata manla
vaya quin modo de fi.)

(sen ve)

Escena 19.

Jan.

=

Jan. De, home, no puchi dà un par
del surto, y aipò no es broma.
Vetaquí jo, tot un home,
me quedo ab un parru de nar.
que li dich ara à n aquell?
veyam... que li contesto!
obra si que ouyo un puerro
ben llubrit, vatura n' ell.

Veya quiu parco mei maco!
ni haudat un mico de franch
Da! Da! me n vaig al estanch
a compra un picl de tabaco.

Escena 20

Hui a peu Vicenta.

Hui. Ara tot sol ha quedat
hont deu se aquella miyona
quant le miro ni impresiona
jo n'estic enamorat

Vi.

(sortit)
(Dem l'esp.) Es colti.

Huis.

(Dignit)

189

Vi — Ha estimat may à ningü?

Huis — No senyora... es di... à algü
já veurà.

(rient.)

Vi. No, no se'n rigü,
và formal.

Huis. Donchs, no senyora

Vi. No? ay!

(algo exajerat)

Huis.

Que té?

Vi.

Oes. (Deu pati.)

.Ay!

Huis.

Dos cops.

Vi

Si senyó, sí.

Er colti, hi ha qui l'adora.

Hui. Vol dir que soch algun sant?

Vi. Quant l'amor se posa al cor
sense ser cap sant, l'amor
ell mateix es va adorant.

Hui. Que vol dir? (vaya una dona!)

Vi. Que vostè un cor ha fletpat

Hui. Ho? donchs no me n'hi adonat.

Vi. que tirés fletpas, ja es bona
Ay!

(2)

(Sembla qui es massa viu.)

Hui. (Ho si qui estich ben posat
aquesta i he enamorat

de mi, y veig qui ara ni ho diu.)

Senyora veig pa'l que va
 es impossible

Vi. y no entent.?

Qui. Dona'. tot hom no comprent
 d'aquet modo.

Vi. Donchs que fa'?

Qui que faig? res.

Vi. que no te cor.?

Qui. Crech que si.

Vi. y estimacio?

Qui. Massa'.

Vi. Donchs, te bone ocazio'

(ab ninteri)

Qui. No graciai.

(ab desagrado)

Vi. No sent amor?

llu. Soch sort.

(exclamat)

Vi. Caram, prou he sentit
es que l'oidos no i obran,
troba unes mans! -

(ab misteri.)

llu. A mi m'obran
las mevas. (Vaya un torment!

Vi. Ah! si voste sapigués
qui's deiya passà

4
fa.

(tren lo cap.)

(Ho diré.)

Vi. Al menos donqui un paré.

llu. L'meu paré's diu... res

Vi. Si qui es di ben poca cosa,
vol di qui aipi en racionat? —

Hui Si dich que no y s'acabat.
passiubé. que s' molestosa.
(cremat)

Escena II.
Vicenta.

Vi (tota parado)

M' deixa y se'n va enfadat.
que fe! y aquesta picota
l'estima... — haig d'apurar tota
l'artucia, algo li pensat.

=

sen vi apressuradament.

Escena 22.

Jan.

Jan

(que surt fumant ab molta calma.)

Uns cigarros que no tiran,
uns mitos que se m'apagan
cada dia com mes va
al clatell l'on nos aixafan.
Ahont es la Vicenta? ay! ay!
Observo que se m'espava
te la pregeip, Jan? vigila,

192.

estigas sempre de guardia
y si l' enemide s' acosta
que peti forta descarga.

Escena 23.
San Hui.

Hui. Ola! Vostè ja s' perqui?

San (Abz la mare! som al ball.)

Hui. que ha arreglat re!

San. De-be--si.

Hui. Es dir que va bé'l parany?

San. Preparis.

Hui. Prou, prou, si.

Jau. Si, ja's pot ben animar,
res.... - per rebre un desengany,
Miri que diu are?

Jau No entent res?

Si qu' amigu es bastant diu.
quant a mi ni ho ha dit, ningun
ni ho ha gut d' explicar, ho ha entent.
Miri. Mes dignim quin as rasons
na dat? Obigo no i escriu.

Jau. No ho se pas, ella sols diu
que vanti te obligacion

Miri I per po pert la esperansa
si en tenir me jo in convinci.
obligacion si que in trichi

del ferro-carril de prauza
y res mei.

Jan.

La, res, ja s' veu

Conformi, jo mirare

si un altre hora ho arreglare

Es dona, y

Mu.

Si que in sab greu.

Jan.

No s' apuri: veu la meua?

No ha vit dona mei variable,

hi ha cops que in dona al diable

sempre teneu una seba

Mu.

ohi. y ara que diu d'aixo--

(ab miteri.)

li demano per favor

que no s' ho prengui ab furor.

Ja. Digni.

Hui. que ni hi trobat jo
qui ella a mi se'm declaraba
d'un modo formal! No ho dich
per res, si com amich
l'avisó per si's es trobaba
algun dia enganyat, sab.

Ja. Com! Ella! es cert?

(enemut.)

Hui y tant cert.

Ja. Si vella y te'l cap tant vert.

Hui Be, per pò no dongui cap
encardol

Ja. Ca! no que no
y l'honor?

Miri.

No s'encapsarri

San.

Hò trã de sabi tot lo barri
l' jutje y tot, sabent ho jo,
Cap a la seva vellese
potsè o cada parroquia
tambè se m' va declararà

Miri.

Hòme, aigò es una flaquesa.

San.

Per mi no es flach, qui's ben fort
y te tanta fortalresa
que jo hi farè l'impiesa
matpacant a dret y a tort.

San

Calmir!

San

Ca!

Miri.

No s'acalori.

Qu'rationant podrã sè

que s' fongui.

Jan

Si, jo in fondre
al cap de deu anys que in mori.
Si hasta a mi in semble impossible

vegi, casin, que ti deya.

Uui Si qui amigo no mi ho creya.

Jan Obigo per mi es insuprible

Uui. (Per surtine mes barato

me in vaig ja s' arreglarà.

Si vol ves ja evidarà

que me in vaig a escrive un...

Escena 24

Jan

Jan. Ella tan falsa... mal llany!

Hi encara qui' lar aboni?
 Lar donas ion al dimoni
 Ma ve, amanim l'camp...
 de batalla.

Escena 25.
 Sit, Vicenta.

Vi. que tal, Jan?
 com cuydas la forastera?

Jan. (y ve tota riallera...
 No m'aguanto ni un instant.
 Vinam aqui, dona ingrata.
 (Dramatichi.)

Vi. que t' agafa?
 (arritada)

Yan ebipò a ri a tu

que t' agafa, que ningú

t' coneix, això inderbarata.

vi. Oh, ay! noy qui t' ha cambiat?

Yan que has dit a ri aquell senyo?

vi Ho sabo tot?

Yan tot, tot ho sé

Mare meva y es vritat
infelis!

vi. No cridis gayre
que ho pot senti.

Yan Oueno y que?

perque ho senti, cridaré

vi. Calla, que t' tornas cridayre

Yan. Perque ho fas?

Vi.

Pero, vina aquí.
(ab ninteri.)

196

per deiyals acotentats

Yau. Com no, moren tots ylegats.

Vi. Prò bē't vas casa tu ab mi?

Yau. D'aipò no n' haig de ferè.

Vi. Y si ell també te aquest gust
deiyal fè.

Yau.

Alsa, si, just;

donchs que fassi, deiyal fè.

Vi. El mal es qui ha dit que no

Yau. Just, el mal.

Vi.

Si: y donchs qui es?

Home, tu no hi pertas pas res
deiya que ho arregli bē.

veus ab la meua constancia,
si tunc bona occasio
viendra be, pues jo ab ayo
hi tunc bastante ganancia.

Yan (Ho confessa, tunc valor
de escoltarho?

Vi. Veus, després
ayo a mi no m costa res
y de cop es fe un favor.

Yan Si, pero y las consequencias
d'ayo.

Vi. Ose prou que se saben,
casantse, aysi es com i acabau.

Yan. Senyor, doneu me paciencia
y donchs, jo tunc de fe

ava?

Vi. Res: sols fer el mut.
com si res no han sapigut,
que jo ja ho arreglarè.

Yau. No vull que m' signi ningú,
ja es cert quant ls gossos lladran
es que alguna cosa saben.

Vi. Ey! jaan, el gos serà tu!
si lladran ve in tuch que fè.
diñhen: com ls gossos lladran
es que alguna cosa saben,
pero ara no saben re.

Yau. que no! jo estich neguitos!
tu diu que no saben re.

Vicenta, jo tot ho sé
vi. Atipis tu serar el gos.
passa home, deixat de sebar:
d' aquí un rato hi entraré
y potsi l' convencere:

tu veig qui ab tot trobar trevas!
Ja... Y de que l' has de convence?

vi. Home, ¡aiyo! que tu sabs,
sino que en tot trobas taps.

Jan. (No ha dich jo que ja s' comença
a mareja)

vi. Tant se val
venir ni que després
per algi se sapigués

198

fin aquí no^{ra} es de mal
Es quapet, ay!

(Abb frecura)

Jan.

(Ay! ay! ay!

avuy hi haurà un capgirell.)

Vi.

Mira, lo que faig ab ell,
even que no habia fet may.

Ja

Pitich tot encès com brasa,
Vicenta • seus darm cap prova,
ja pot agafar la roba
y anar-teu corrents à casa.

No t vull veure cap mes cop.

Vi.

Pero t dire desseguida...

Jan!

Jan.

(dramatich)

may mer à la vida
4. vuy veure de mi aprop.

(ou ve)

Escena 26

Vicenta que ve a seguir a Jan.

y Elvira que out.

El. que ha estat això?

Vi

Yo no sé;

dir que li falta, y serena
puet alsà l'front.

El.

poca pena!

Ell si que falta a voste.

Vi. De que?

El. Que fa poca estona
que ni estaba jo en aqui
y naquíes vint com a n' a mi
l' tonto in feya la mona

Vi. Que in diu!

El. Uy! d' una manera
que no te ponderacio
li fos de vorté, ara jo
ni li posaria mes fiera

Vi. He vint quina bojeria!

Ara se las heu aixi

per poguerme treure a mi
y ferme estrafalaria

El. Jo per car l' hi despreciat

perque no vull compromisos.

Ayso que faig son avisor

per viure ab tranquil·litat.

Vi.

(plorant)

Ay senyo! quina desgracia!

Ja ho veu... filis dels homes.

El.

(Ay, ay! jo no critici per bromas
a mi no m'fa gens de gracia.)

dona...

Vi

Ay, ay! Deixim esta

(plorant)

El. (Ja valdrà més que la deixi)

De dona; per pò no s'queixi

aviat podrè torna.

Ja n'vá,

240
Vi. Pobre de mi! ves que faig.

Escena 27.

Vicenta Jan.

=

Ja. Encare et aquí? que feu?
que no te'n vas? Com quediem

Vi. Com quediem? que no me'n vaig.

(Resolta)

Qui se'n nirà serà tu
mal home!

Jan

Y ara, que dius?

Vi.

que del modo que tu viu
cari be no hi viu ningú.

Traficant: Diga, que has dit
a l'Ulira?

Yau.

(Miseri.)

Pochu crida,
que se in podria entera
aquell.

Vi.

Alí, quedas llulit!

Ya.

Be, y que?

Vi.

No ve, tu diras,

Ya.

Dona, no veus que ho probaba?

Vi.

Si? donchs probas? Mira'n baba
també proba!

Ya.

Que li faras?

potse que surti en la neva,
ey! si es qui ella hi vingui bé.

Vi. No hi ha de venir per re

Ma. Dona trente aquesta seba,

tu no saps apaciguà.

Vi. Gut, calleiu.

Ma. Donchs que vols fe?

Dona, ja m'arreglaré,
demà ho tornaré a proba'.

(Misteris)

Vi. Gran turro!

(furia)

Ma. Pit! fes el mut.

te de queda entre nosaltres

y'l que... o' han de menja' l'altres

ni ho menjo jo...

Vi. Mururit!

aquí estich per comportarho
Ja. Jo no se pas, qui t'admira,
Deixa que parli ab l'Olivera
y tu ajudam a arreglarho.

Vi. perquè no se'n parli mes
pot ser la falta tapada?

Ja. No! perquè d'una vegada
es tiri avant al revés
creu que si jo faig això
de malícia no'n hi ha gota,
creu, Vicenta, qui es ab tota
la meua bona intenció

Vi. Oh! ja no crech.

(ab mofa)

Ja.

Com no son bromas.

Ei per un bi de toti dor,
 Ella garta bons colors
 y aixo es lo qui agrada als homes,
 te un un cor feut un tripy trap
 fina cara, peu bufó
 cabell hermos, y un - d'allo -
 En fi, vamos, tu ja ho sabs,
 y no in disputa ningú
 qui es bona noya, ya mei -
 Aixo no t'ho dich per res,
 pero... es mei maca que tu.

Vi.

Y encara mei!

San

Aixi, deixá.

que jo arregli la questió;

dona, ja t'he dit que això
es pe'l be d'ella mateixa.

Vi. Don, veig qu' això va de veras,
y veig gran complicacion
y per acabar las rasons
al fi nauvem de parti peras

Don. Fem divorci

Vi. L'eta a probat.

Malehit signi t' casori!

yo no vuy aquet desori!

Don. Vuy viure ab tranquilitat.

Ab casa t' jutje correm

que vingui a pendre inventari

y alli es si es necessari

punt per punt ho explicarem.

Vi. Ay senyo! Vaya unai penas!
cap a los nostras vellesas

4. Anien y fora bestiasas,

quedo viudo, pro ab cadenas.
(sen ven)

Escena 27.

falo, lugo Ulvira.

4. fa. Ni l'amo, ni la mestressa,
Ay, mon! qui á nem de venats;

li observat que tots dos
avuy estan capficats

El. Quoltsi, hont ei la mestressa

7a Ay filla, jo ho sapigueri,
quina noya mes remaca!
si in volgueri per marit seu.

El. Donchs qui serveix?

7a. que vol?

per ara no hi ha res fet:
vol un tall de bacalla

que fa mitj any qui es en fresch!

El. No se com haurà quedat,
al menon elle vingueri.

=

Escena 29.

Diti y Hui.

Hui. Ahont es l'anno?

Ho. (Ba, l'altre)

Hui. que t'ha de menesté?

Hui. Home esclà, si jo l'espero.

Cl. (Es ell!)

Hui. (Es ella! que veig!)

Cl. Donchs qui mana en qui esta casa?

fa. Oh! veurà, jo no soch res.

l'estiran un pu cada brai.

Hui. Donchs que hi far aquí plantat?

U. Si, home, que habem de fe

Ya. Be. veuran. per po no citiriu.

Hui. Donchs, que fem?

U. Si, si: que fem?

Ya Ya torno.. que desseguida--

Hui Donchs ves--

Ya. (Ya no in venheu mien)

Escena 30

Elvira Hui.

(paura. Hui al anarseu

falo se queda mirant a Elvira

le qual sovint tambí li deu

guie la vida y després

la pauca d'eu.)

Hui. Si molesto. —

205

El. (abb ademau de retirar-se)
Ca' al contrari...

Hui. No estigui 'm retirarè.

El. Si vol, pot acompanyar-me
no crech pugui dirli mei

Hui. (Y aquesta es la tal fulana
que ha respost ab tan deideny?
es impossible.)

El. (obervo
mira molt; si i declarè.)

Hui. Si in permet.

El. tiri evidèvant

Hui. Ya veurà -- jò li dirè..

no es res, sols una flaquesa

que hi tinguet --
El. Diguila puer.

Uui. que desde lo primè instant
que jo t'he vista en lo tren,
m'hi quedat enamorat
sense poguerhi fer mes.

El. Y aigò conta per flaquesa?

Uu (Oh! ditpa! ella m'segueix.)

aigò pot passa a tothom,
no solsament a votè.

Uui. Permetiu puer que m'declari;
votè es sol mon pensament,
ma ilusió lo meu tot --

y per quin motiu no se

que vorté à ni a mi in deidenyi
sense faltarli jo en res.

U. Ho deydny? vorté i engany,
y si acas, no trich present--

Hui. En Gau mi ha dit que vorté

U. L' deydny ha estat per ell.
com que à mi se in declaraba--

Hui. Me sembla que guanyo l plet.
Donchs vorté y jo fareiu ambo,

U. No mer qui ambo?

Hui. No més,
(i potse que vulgui fer termo. -
qui sab.)

U. Be--- jo li diré --

Hui. Enteson, cap mes paraula.

El. Com jò a vortè no l'conech
(Coquetaria)

Mui. Go ni mi responch.

El. Be, per pò ~

jo, si acàr, ni enterarè.

Mui. tingui: m' dich Mui Abidreu.
(Dartli una targeta)

Mui. Si, senyora: que l'estranya?

El. Si eij apellido es el meu.
Go m' dich Elvira ---

Mui. De serio?

filla del tio Joseph?

El. Junta!

Mui

Donchu, cucina neva!

107
El. Que veig es el cursinet?

(i abraçau inter
Jan i Vicente y queden

parats al veure aquest cuadro)

Escena última.

Tots

Jan. Veur! Que tal aquells bons mossos?

Vi. Ahra, amigo, si aixo es pan.

Jan. L' vergonyós!

Vic. L' nyau, nyau!

Jan. Vetaqui el lladra dels gossos!
Señor mio, qui hem de fi?

El Ja! ja!

llui Ja! ja!

Ja que se'n riuen

per mi aquest fet no i escriuen
vuy satisfaccio.

El De que?

Ja Del mal viure que m'han dat
tan a mi com a ma esposa

llui. Pero si això es una cosa

de que votés i no han buscat

El. Som cusiuz.

Ja. I suchouheis

per voté ab distints camins,

que tots los que son cusiuz,

fan als altres lo mateix

llu. De, pagar la molèstia

y el de més deipenho corre

Ja. Crequi per mi no s'esborra,

Ja (Vaya quin gent me beitia)

Vi. Ves si hi havia ratió

que hi havia gatamagat

llu. tiveni un vel al passat

Ja. Si vol tirlidi un carrió.

llu. Y ara espero per final

en pago de tal de ditpas,

per completar nostras ditpas

un aplauso general.

